

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2023/97**z dnia 5 stycznia 2023 r.****uznająca Kamerun za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 ⁽¹⁾ („rozporządzenie w sprawie połowów NNN”), w szczególności jego art. 31,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. WPROWADZENIE

- (1) Rozporządzeniem w sprawie połowów NNN ustanowiono unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (połowom NNN) oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (2) W rozdziale VI rozporządzenia w sprawie połowów NNN określono procedurę dotyczącą uznania państw trzecich za niewspółpracujące, działań wobec takich państw, sporządzania wykazu takich państw, usunięcia z tego wykazu, publicznego dostępu do niego i wszelkich środków nadzwyczajnych.
- (3) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna określić państwa trzecie, które uznaje za niewspółpracujące w zakresie zwalczania połowów NNN. Państwo trzecie może zostać uznane za niewspółpracujące państwo trzecie, jeżeli nie wypełnia obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (4) Uznanie państw trzecich za niewspółpracujące zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN powinno opierać się na przeglądzie wszelkich informacji określonych w art. 31 ust. 2 tego rozporządzenia. Opiera się ono na przeglądzie wszelkich informacji uzyskanych na mocy rozporządzenia w sprawie połowów NNN lub, w stosownych przypadkach, wszelkich innych istotnych informacji, takich jak dane o połowach, informacje handlowe otrzymane z krajowych urzędów statystycznych i innych wiarygodnych źródeł, rejestry statków i bazy danych ich dotyczące, systemy dokumentacji połowowej lub dokumenty statystyczne oraz wykazy statków NNN przyjęte przez regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem (RFMO), a także wszelkie inne informacje uzyskane w portach i na łowiskach.
- (5) Zgodnie z art. 33 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Rada powinna podjąć decyzję w sprawie wykazu państw niewspółpracujących. W odniesieniu do tych państw mają zastosowanie środki określone w art. 38 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (6) Zgodnie z art. 12 ust. 2 rozporządzenia w sprawie połowów NNN produkty rybołówstwa mogą być przywożone do Unii wyłącznie w przypadku, gdy towarzyszy im świadectwo połowowe zgodne z tym rozporządzeniem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

- (7) Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN świadectwa połowowe zatwierdzone przez państwa trzecie bandery są akceptowane pod warunkiem że Komisja otrzymała powiadomienie od danego państwa bandery poświadczające krajowe ustalenia w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jego statki rybackie, oraz uprawnienie jego organów publicznych do potwierdzania prawdziwości informacji zawartych w świadectwach połowowych.
- (8) Zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja ma podejmować współpracę administracyjną z państwami trzecimi w obszarach związanych z wdrożeniem przepisów tego rozporządzenia dotyczących świadectw połowowych.
- (9) Republika Kamerunu (zwana dalej „Kamerunem”) przedłożyła Komisji swoje powiadomienie jako państwo bandery zgodnie z art. 20 rozporządzenia w sprawie połowów NNN i zostało ono zaakceptowane przez Komisję 15 lipca 2009 r.
- (10) W oparciu o informacje, o których mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, Komisja uznała, że istnieją silne przesłanki wskazujące na to, że Kamerun nie wywiązał się z obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu w zakresie zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (11) W związku z tym zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja decyzją z dnia 17 lutego 2021 r. ⁽²⁾ zdecydowała o powiadomieniu Kamerunu o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie zgodnie z rozporządzeniem w sprawie połowów NNN.
- (12) W decyzji z dnia 17 lutego 2021 r. uwzględniono informacje dotyczące najważniejszych faktów oraz analizy, które stanowiły podstawę możliwości takiego uznania.
- (13) O decyzji powiadomiono Kamerun, któremu przekazano jednocześnie pismo zachęcające to państwo do wdrożenia we współpracy z Komisją planu działania w celu naprawienia stwierdzonych uchybień.
- (14) W szczególności Komisja zachęciła Kamerun: (i) do przyjęcia wszelkich niezbędnych środków na rzecz realizacji działań zawartych w planie działania zalecanym przez Komisję oraz (ii) do oceny realizacji działań zawartych w planie działania zalecanym przez Komisję.
- (15) Kamerun miał możliwość udzielenia odpowiedzi na decyzję z dnia 17 lutego 2021 r., a także odniesienia się do innych istotnych informacji przekazanych przez Komisję, co pozwoliło na przesłanie materiału dowodowego, aby odeprzeć zarzuty lub uzupełnić fakty przywołane w decyzji z 17 lutego. Kamerunowi zapewniono prawo do zwrócenia się o dodatkowe informacje lub do ich udzielenia.
- (16) Decyzją z dnia 17 lutego 2021 r. Komisja zainicjowała proces dialogu z Kamerunem.
- (17) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne. Uwagi ustne i pisemne przedłożone przez Kamerun w odpowiedzi na decyzję z dnia 17 lutego 2021 r. zostały przeanalizowane i wzięte pod uwagę. Kamerun był na bieżąco, ustnie bądź pisemnie, informowany o rozważaniach Komisji.
- (18) W świetle zgromadzonych elementów, jak wykazano w motywach 34–86, Kamerun nie zareagował w sposób dostateczny na niepokojące kwestie i uchybienia opisane w decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., a także nie wdrożył w pełni środków zaproponowanych w planie działania dołączonym do decyzji.

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 17 lutego 2021 r. w sprawie powiadomienia Republiki Kamerunu o możliwości uznania jej za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (Dz.U. C I 59 z 19.2.2021, s. 1).

2. PRZEBIEG POSTĘPOWANIA DOTYCZĄCEGO KAMERUNU

- (19) W dniu 17 lutego 2021 r. Komisja powiadomiła Kamerun o decyzji podjętej na podstawie art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, zgodnie z którą rozważała możliwość uznania Kamerunu za niewspółpracujące państwo trzecie.
- (20) Komisja zachęciła Kamerun, by w ścisłej współpracy z jej służbami wdrożył plan działania na rzecz usunięcia uchybień określonych w decyzji Komisji z dnia 17 lutego 2021 r.
- (21) Główne uchybienia stwierdzone przez Komisję dotyczyły kilku sytuacji niewypełnienia obowiązków wynikających z prawa międzynarodowego, związanych w szczególności z nieprzyjęciem odpowiednich i zaktualizowanych ram prawnych, brakiem jasnych i przejrzystych procedur rejestracji i wydawania licencji oraz brakiem skutecznego i odpowiedniego monitorowania statków rybackich. Stwierdzone uchybienia dotyczą ogólnej warunków rejestracji statków rybackich i ich kontroli zgodnie z prawem międzynarodowym. Stwierdzono również brak zgodności z zaleceniami i rezolucjami odpowiednich organów, takich jak międzynarodowy plan działania FAO na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (MPD-NNN) ^(?) oraz dobrowolne wytyczne FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery ^(*). Brak spójności z niewiążącymi zaleceniami i rezolucjami wzięto jednak pod uwagę jedynie jako dowody potwierdzające, a nie jako podstawę do uznania za niewspółpracujące państwo trzecie.
- (22) W pismach z 17 i 22 marca 2021 r., 16 kwietnia 2021 r. i 21 marca 2022 r. Kamerun poinformował Komisję o swojej chęci usunięcia uchybień stwierdzonych w decyzji z dnia 17 lutego 2021 r. i podjęcia współpracy z Komisją, a także zaakceptował plan działania.
- (23) 9 kwietnia 2021 r. Komisja wysłała pismo do Ministerstwa Produkcji Zwierzęcej, Rybołówstwa i Hodowli Zwierząt, w którym wskazała, że decyzja z dnia 17 lutego 2021 r. została przyjęta i weszła w życie oraz że organy Kamerunu mają sześć miesięcy na udzielenie odpowiedzi w sprawie postępów poczynionych w następstwie przyjęcia decyzji z dnia 17 lutego 2021 r.
- (24) W wiadomości e-mail z 25 kwietnia 2021 r. organy Kamerunu potwierdziły, że statki rybackie pływające pod banderą Kamerunu nie są upoważnione do prowadzenia działalności połowowej na wodach państw trzecich. W art. 119 ustawy nr 94/01 („Loi n° 94/01 portant régime des forêts, de la faune et de la pêche”) przewidziano jedynie możliwość uzyskania licencji na połowy na pełnym morzu. Organy Kamerunu potwierdziły ponadto, że obecnie statkom rybackim pływającym pod banderą Kamerunu nie wydano żadnych licencji upoważniających je do prowadzenia działalności poza wodami podlegającymi jurysdykcji Kamerunu, w tym na pełnym morzu i wodach podlegających jurysdykcji innych państw.
- (25) Podczas telekonferencji 28 kwietnia 2021 r. Komisja i organy Kamerunu omówiły ustalenia dotyczące ich współpracy oraz działania następcze w odniesieniu do realizacji planu działania. Na spotkaniu tym organy Kamerunu powtórzyły swoją chęć naprawienia stwierdzonych uchybień i współpracy z Komisją.
- (26) Po wideokonferencji prowadzono pisemną wymianę informacji. W dniach 17, 19, 25 i 27 kwietnia, 6 i 27 maja, 29 czerwca i 26 października 2021 r. organy Kamerunu przekazały drogą elektroniczną: (i) ustawę nr 94/01 i mające zastosowanie regulacje w sprawie rybołówstwa, (ii) zmieniony projekt ustawy o rybołówstwie, do którego Komisja zgłosiła uwagi, (iii) dokument zawierający streszczenie procedury rejestracji i dalsze szczegóły dotyczące tej procedury, (iv) elementy dotyczące procedury wydawania licencji statkom rybackim w Kamerunie, (v) dwa różne wykazy statków rybackich pływających pod banderą Kamerunu, które były niekompletne, (vi) dwa różne wykazy statków rybackich posiadających licencję wydaną przez organy Kamerunu, (vii) dwa wykazy statków rybackich wyrejestrowanych z rejestru krajowego, z których jeden był niekompletny, oraz (viii) kopie świadectw rejestracji i wyrejestrowania statków rybackich.

^(?) Międzynarodowy plan działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, 2001.

^(*) Dobrowolne wytyczne FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery, marzec 2014 r., informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://www.fao.org/3/a-i4577t.pdf>.

- (27) Organy Kamerunu przedstawiły 15 września 2021 r. sprawozdanie z postępu prac zawierające wykaz działań prowadzonych w celu realizacji zaleceń zawartych w planie działania. Komisja zażądała jednak dokładnego i bardziej szczegółowego dokumentu, ponieważ sprawozdanie to nie było wystarczające do tego, by właściwie ocenić postępy.
- (28) W piśmie z 11 października 2021 r. Komisja podkreśliła swoje obawy dotyczące rozwoju dialogu i zwróciła uwagę na brak postępów ze strony Kamerunu w realizacji zaleceń zawartych w planie działania przyjętym w następstwie decyzji z dnia 17 lutego 2021 r.
- (29) Organy Kamerunu przedłożyły 21 października 2021 r. zaktualizowane sprawozdanie z postępu prac zawierające środki wprowadzone przez to państwo w celu naprawienia uchybień stwierdzonych w decyzji z dnia 17 lutego 2021 r. Kamerun stwierdził, że rozpoczął przegląd swoich ram prawnych, w tym dotyczących procedury rejestracji statków i krajowego planu działania na rzecz zapobiegania połowom NNN (KPD-NNN). Organy Kamerunu rozpoczęły również *działania* zmierzające do ratyfikowania porozumienia kapsztadzkiego⁽³⁾, ustanowienia międzyresortowej komisji w celu przeprowadzenia kontroli rejestru krajowego i mających zastosowanie ram prawnych, organizowania posiedzeń Ministerstwa Produkcji Zwierzęcej, Rybołówstwa i Hodowli Zwierząt oraz Ministerstwa Transportu, uruchomienia procesu wyrejestrowywania z krajowego rejestru statków rybackich podejrzanych o prowadzenie połowów NNN lub prowadzących takie połowy w wyłącznych strefach ekonomicznych (w.s.e.) państw trzecich. Ponadto organy Kamerunu wskazały, że system monitorowania statków (VSM) już nie funkcjonuje. Dokumenty potwierdzające powyższe działania przedłożono Komisji dopiero w czerwcu 2022 r.
- (30) W okresie od kwietnia 2021 r. do lutego 2022 r. Komisja nadal starała się nawiązać kontakt z organami Kamerunu, podkreślając konieczność prowadzenia zorganizowanego, konstruktywnego i skutecznego dialogu, przypominając o konieczności pilnego dostarczenia dokumentów na poparcie pisemnych oświadczeń i wielokrotnie wyjaśniając ewentualne konsekwencje w przypadku nienaprawienia stwierdzonych uchybień. Organy Kamerunu nie przekazały jednak Komisji kompletnych odpowiedzi na te komunikaty.
- (31) W czerwcu 2022 r. Komisja wysłała pismo do organów Kamerunu, w którym podkreśliła znaczenie dostarczenia żądanych informacji i wyjaśnień w celu zapewnienia skutecznej współpracy w przedmiotowej sprawie. W odpowiedzi na pismo jeszcze w tym samym miesiącu organy Kamerunu przekazały dodatkowe informacje i dokumenty, których Komisja zażądała w poprzedniej korespondencji z kwietnia 2021 r. Organy przekazały między innymi wykaz statków zarejestrowanych jako pływające pod banderą Kamerunu w każdym okręgu morskim tego kraju, zaktualizowane sprawozdanie z postępu prac, egzemplarz KPD-NNN, dokument zawierający wykaz kar nałożonych w 2017 r. na trzy statki pływające pod banderą państw trzecich, a także projekt dekretu ustanawiającego centrum monitorowania. W wiadomości e-mail wysłanej w lipcu 2022 r. Komisja zauważyła jednak, że nie przekazano wszystkich wymaganych informacji, a niektóre z przekazanych dokumentów były niekompletne i zawierały wyraźne niespójności, na przykład wykaz statków zarejestrowanych pod banderą Kamerunu.

3. UZNANIE KAMERUNU ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (32) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja dokonała przeglądu przestrzegania przez Kamerun międzynarodowych zobowiązań jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę kryteria określone w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

3.1. Działania podjęte w odniesieniu do powtarzających się przypadków prowadzenia przez statki połowów NNN oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN (art. 31 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (33) Jak podkreślono w decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., Komisja ustaliła, że Kamerun nie wypełnił swoich obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.

⁽³⁾ Porozumienie kapsztadzkie z 2012 r. w sprawie wdrożenia postanowień protokołu z Torremolinos z 1993 r. odnoszącego się do Międzynarodowej konwencji z Torremolinos o bezpieczeństwie statków rybackich z 1977 r.

- (34) W motywach 16–26 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r. Komisja ustaliła, że cztery statki rybackie pływały pod banderą Kamerunu po umieszczeniu ich w wykazie statków NNN prowadzonym przez Komisję ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC): UTHAIWAN, SEA VIEW, SEA WIND i PROGRESO ⁽⁶⁾. Organy Kamerunu potwierdziły, że te statki rybackie pływały pod banderą Kamerunu po umieszczeniu ich w wykazie statków NNN prowadzonym przez IOTC.
- (35) Na podstawie informacji pozyskanych za pośrednictwem otwartych baz danych Komisja ustaliła, że w kwietniu 2021 r., po opublikowaniu decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., Kamerun przyznał swoją przynależność państwową statkowi rybackiemu FREEDOM 7, który jest wymieniony w wykazie statków NNN ⁽⁷⁾. Po kilkukrotnych żądaniach Komisja otrzymała w końcu w czerwcu 2022 r. odpowiedź od organów Kamerunu dotyczącą tego statku rybackiego, w której organy Kamerunu zaprzeczyły, jakoby zarejestrowały przedmiotowy statek. Komisja uzyskała jednak informacje wskazujące, że statek ten pływał i w dalszym ciągu pływa pod banderą Kamerunu.
- (36) Potwierdza to, że w następstwie decyzji z dnia 17 lutego 2021 r. organy Kamerunu nie dokonały przeglądu procedury rejestracji w celu sprawdzenia historii zgodności statków rybackich z przepisami i zdolności do przestrzegania wszelkich mających zastosowanie przepisów i środków międzynarodowych. Organy Kamerunu nie zweryfikowały też wykazu statków NNN przyjętego przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa (RFMO). Jest to niezgodne z pkt 36 i 42 MPD-NNN, jak podkreślono w motywie 19 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r.
- (37) Jak wynika z dalszych informacji zebranych przez Komisję, od czasu opublikowania decyzji z dnia 17 lutego 2021 r. Kamerun przyznał swoją przynależność państwową trzem statkom rybackim ⁽⁸⁾.
- (38) Zgodnie z deklaracjami złożonymi przez organy Kamerunu podczas wymiany z Komisją w kwietniu 2021 r. okręgi morskie ⁽⁹⁾ nie mogą już bezpośrednio rejestrować statków rybackich, a wszystkie wnioski o rejestrację statków rybackich muszą być uprzednio przesłane do administracji centralnej. Organy Kamerunu poinformowały Komisję, że podstawę takiego zakazu określono w okólniku Ministerstwa Transportu, który przekazano Komisji w czerwcu 2022 r. ⁽¹⁰⁾ Komisja nie otrzymała jednak informacji świadczących o tym, że w sprawie statków rybackich wspomnianych w motywie 37 niniejszej decyzji skonsultowano się Ministerstwem Transportu.
- (39) Ponadto od lutego 2021 r. Kamerun przyznał swoją przynależność państwową co najmniej sześciu innym statkom rybackim (statkom transportowym i pomocniczym) ⁽¹¹⁾. Komisja nie może wykluczyć, że statki te, działające na wodach poza jurysdykcją Kamerunu, prowadzą działalność związaną z połowami bez objęcia ich niezbędną kontrolą rybołówstwa, jak opisano w motywach 43 i 44 niniejszej decyzji.

⁽⁶⁾ UTHAIWAN (poprzednia nazwa WISDOM SEA REEFER, nr IMO 7637527), SEA VIEW (poprzednia nazwa AL WESAM 2, nr IMO 8692342) oraz SEA WIND (poprzednia nazwa AL WESAM 1, nr IMO 8692354), PROGRESO (poprzednia nazwa AL WESAM 5).

⁽⁷⁾ Statek FREEDOM 7, nr IMO 7302548, poprzednie nazwy ZHI MING/GOLDEN LAKE/No 101 GLORIA, wymieniony w wykazie prowadzonym przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) w 2006 r., a następnie również w wykazach prowadzonych przez Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Południowego (CCSBT), Generalną Komisję Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM), IOTC, Komisję ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) oraz Porozumienie w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego (SIOFA).

⁽⁸⁾ Są to: statek MARIGOLDS (nr IMO 9447110) zarejestrowany 6 maja 2021 r., statek KAPITAN RUSAK (nr IMO 9121106) zarejestrowany 27 września 2021 r. i statek DUNBOY (nr IMO 9147564), zarejestrowany 29 marca 2022 r. Według informacji zebranych przez Komisję statek KAPITAN RUSAK prowadzi działalność na wodach podlegających jurysdykcji Mauretanii. Statek DUNBOY znajdował się w porcie Walvis Bay w Namibii (od lipca 2022 r. co najmniej do września 2022 r.). Z informacji pozyskanych przez Komisję za pośrednictwem otwartych baz danych wynika, że w marcu 2022 r. statek MARIGOLDS rzekomo znajdował się w porcie Punta Arenas w Chile. Te statki rybackie zostały zarejestrowane przez okręg morski Kribi („Circoscription maritime, fluviale et lacustre du Sud et de l'Est”).

⁽⁹⁾ W tym okręg morski Kribi.

⁽¹⁰⁾ Okólnik nr 000007 podpisany przez Ministerstwo Transportu 11 września 2020 r. Dotyczył on statków o pojemności brutto powyżej 50 GT, czyli takich jak statki MARIGOLDS, KAPITAN RUSAK i DUNBOY.

⁽¹¹⁾ Statki GABU REEFER (nr IMO 8300949), SALY REEFER (nr IMO 7813925), SOLARTE (nr IMO 8210285), SILVER ICE (nr IMO 7819759), WAN YANG (nr IMO 8627309) i WRAITH (nr IMO 9101871). Statki te określane są jako statki transportowe/chłodniowce i statki pomocnicze.

- (40) Komisja zauważa zatem, że po przyjęciu decyzji z dnia 17 lutego 2021 r. Kamerun kontynuował rozwój swojej dalekomorskiej floty rybackiej, twierdząc jednocześnie, że nie wydano żadnych licencji połowowych dla statków rybackich prowadzących działalność na wodach znajdujących się poza jego jurysdykcją. Organy Kamerunu potwierdziły ponadto, że statki rybackie pływające pod banderą Kamerunu i prowadzące działalność na wodach podlegających jurysdykcji państw trzecich nie naruszają ustawy nr 94/01, ponieważ nie przewidziano w niej żadnego obowiązku uzyskania przez statki rybackie licencji połowowych od Kamerunu w celu prowadzenia działalności na wodach podlegających jurysdykcji państw trzecich (jedynie na pełnym morzu).
- (41) Jak podkreślono w motywie 35 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., sytuacja ta nie jest zgodna z pkt 30 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery, który stanowi, że państwa bandery wprowadzają system wydawania upoważnień do połowów i działalności związanej z połowami, ani z pkt 45 MPD-NNN, zgodnie z którym państwo bandery ma zapewnić, aby każdy statek rybacki pływający pod jego banderą i prowadzący połowy na wodach znajdujących się poza jego zwierzchnictwem lub jurysdykcją, posiadał ważne upoważnienie do połowów wydane przez właściwe organy państwa bandery.
- (42) Oprócz tego, jak już podkreślono w motywie 34 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., Kamerun jako państwo bandery jest zobowiązany do zapewnienia kontroli nad statkami pływającymi pod jego banderą, zgodnie z art. 94 ust. 2 lit. b) Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r. (UNCLOS), który stanowi, że państwo bandery obejmuje swoją jurysdykcją statki pływające pod jego banderą na mocy swojego prawa wewnętrznego.
- (43) Ponadto pkt 31, 32 i 33 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery stanowią, że państwa bandery są zobowiązane do wdrożenia systemu kontroli statków pływających pod ich banderą. Obowiązująca ustawa nr 94/01 nie zawiera żadnych przepisów dotyczących kontroli i nadzoru statków rybackich pływających pod banderą Kamerunu, w szczególności poza wodami podlegającymi jurysdykcji Kamerunu. Ponadto podczas wymiany informacji w kwietniu 2021 r. organy Kamerunu ds. rybołówstwa poinformowały Komisję, że nie wiedzą, czy statki rybackie pływające pod banderą Kamerunu prowadzą działalność na wodach podlegających jurysdykcji państw trzecich, ponieważ nie posiadają informacji o tym, które statki rybackie pływają pod banderą Kamerunu i ponieważ statki te nie podlegają wymogom dotyczącym licencji połowowej na podstawie wspomnianej ustawy.
- (44) Organy Kamerunu potwierdziły ponadto, że statki rybackie pływające pod ich banderą nie są kontrolowane za pośrednictwem VMS. Statki rybackie są kontrolowane wyłącznie za pośrednictwem systemu automatycznej identyfikacji (AIS) ⁽¹²⁾ zaprojektowanego głównie do celów bezpieczeństwa morskiego przez organy administracji morskiej, które nie są właściwe do egzekwowania przepisów w dziedzinie rybołówstwa. Ten brak odpowiedniej kontroli jest niezgodny z pkt 24 MPD-NNN, w którym wskazano, że państwa powinny podjąć się kompleksowego i skutecznego monitorowania i kontroli połowów oraz nadzoru nad nimi, w tym przez wprowadzenie, w stosownych przypadkach, VMS, jak również z pkt 31 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery, w którym stwierdzono, że państwa bandery wdrażają system kontroli statków pływających pod ich banderą, który obejmuje co najmniej narzędzia monitorowania, takie jak VMS. Organy Kamerunu nadal przyznawały swoją banderę statkom rybackim, mimo że nie wprowadziły środków niezbędnych do kontroli tych statków i ich działalności połowowej oraz działalności związanej z połowami.
- (45) Ten brak kontroli jest dodatkowo wzmocniony przez fakt, że statkowi rybackiemu, który 3 maja 2019 r. wykreślono z rejestru krajowego Kamerunu zgodnie z informacjami przekazanymi przez organy Kamerunu, odmówiono po tej dacie wejścia do portu państwa trzeciego. Przedmiotowy statek udawał, że pływa pod banderą Kamerunu.
- (46) Ponadto dwa statki rybackie pływające pod banderą Kamerunu złapano na prowadzeniu połowów NNN na wodach podlegających jurysdykcji państwa trzeciego. Właściwe państwo nadbrzeżne ukarało oba te statki grzywną.
- (47) Co więcej, pomimo kilku wniosków Komisji organy Kamerunu nie przedstawiły wyczerpującego wykazu wszystkich statków rybackich pływających pod jego banderą. Wykazy dostarczone Komisji nie zawierają wszystkich statków rybackich pływających pod banderą Kamerunu i nie są aktualne. Komisja stwierdziła na przykład, że statki rybackie wyrejestrowane w 2020 r. ujęto w wykazie dostarczonym w 2021 r. Ponadto dwa statki znajdujące się w wykazach przedstawionych w 2021 r. nie figurują już jako statki pływające pod banderą Kamerunu, podczas gdy nie ma ich

⁽¹²⁾ W czerwcu 2022 r. organy Kamerunu przedstawiły projekt dekretu ustanawiającego centrum monitorowania statków pływających pod banderą Kamerunu, którego zadaniem, w ramach odpowiedzialności organów administracji morskiej, będzie kontrolowanie statków pływających pod banderą Kamerunu za pomocą AIS.

w wykazach statków wyrejestrowanych ⁽¹³⁾, z kolei jeden statek figuruje jako zarejestrowany w 2020 r., a nie figuruje w wykazach przedstawionych w 2021 r. ⁽¹⁴⁾ Potwierdza to elementy przedstawione w motywie 21 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., w którym podkreślono, że wykaz statków rybackich nie jest właściwie prowadzony. Stanowi to naruszenie art. 94 ust. 2 lit. a) UNCLOS i nie jest zgodne z pkt 42 MPD-NNN, który stanowi, że każde państwo prowadzi rejestr statków zawierający nazwy statków pływających pod jego banderą i dotyczące ich dane.

- (48) W odniesieniu do informacji przedstawionych w motywach 34–47 Komisja uznaje, że Kamerun nie wywiązał się ze swoich zobowiązań państwa bandery w zakresie sprawowania kontroli nad swoją flotą i zapobiegania uczestniczeniu przez jego flotę w połowach NNN na wodach poza jego jurysdykcją. Stanowi to naruszenie art. 94 ust. 1 i 2 UNCLOS, w których określono, że każde państwo zobowiązane jest skutecznie sprawować jurysdykcję i wykonywać kontrolę nad statkami rybackimi pływającymi pod jego banderą. Kamerun nie wywiązał się zatem ze spoczywającego na nim obowiązku zachowania należytej staranności polegającego na zastosowaniu odpowiednich środków, podjęciu wszelkich możliwych działań oraz dołożeniu wszelkich starań, aby zapobiec połowom NNN prowadzonym przez statki pływające pod jego banderą. To niewywiązanie się z obowiązku jest również niezgodne z pkt 34 i 35 MPD-NNN, które stanowią, że państwa członkowskie powinny zapewnić, aby statki rybackie uprawnione do pływania pod ich banderą nie prowadziły połowów NNN ani nie wspierały tych połowów, a także aby przed rejestracją statku rybackiego państwa bandery mogły wywiązać się ze spoczywającego na nich obowiązku dopilnowania, by takie statki nie prowadziły połowów NNN.
- (49) W związku z tym Komisja nie może wykluczyć, że statki rybackie zarejestrowane w Kamerunie, oprócz dwóch statków wymienionych w motywie 46, a co za tym idzie przynależące państwowo do Kamerunu i uprawnione do pływania pod jego banderą, prowadziły połowy NNN lub działania związane z tymi połowami na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją Kamerunu, w tym na obszarach znajdujących się pod jurysdykcją państw trzecich, oraz korzystały z portów państw trzecich. Ponadto brak kontroli Kamerunu nad statkami rybackimi pływającymi pod jego banderą umożliwia takim statkom wyładunek lub przeładunek produktów rybołówstwa, co powoduje, że utrudnianie wprowadzania na rynki produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN nie jest możliwe.
- (50) W świetle sytuacji, jaka wystąpiła po 17 lutego 2021 r., Komisja uważa, zgodnie z art. 31 ust. 3 i 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Kamerun nie wypełnił obowiązków spoczywających na nim jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego, aby podjąć działania zmierzające do zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymania i eliminowania, oraz zgodnie z art. 31 ust. 3 i ust. 4 lit. b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN nie podjął wystarczających działań uniemożliwiających dostęp do rynków produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN.

3.2. Niewypełnienie obowiązku współpracy i egzekwowania prawa (art. 31 ust. 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (51) Jak opisano w motywach 30–43 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., Komisja zbadała, czy Kamerun skutecznie współpracował z Komisją, odpowiadając na pytania, przekazując informacje zwrotne i prowadząc dochodzenia w sprawach dotyczących połowów NNN i związanej z nimi działalności.
- (52) Po przyjęciu decyzji z dnia 17 lutego 2021 r. Komisja nadal napotykała trudności w nawiązywaniu współpracy z organami Kamerunu. Kamerun nie przekazał Komisji niezbędnych informacji i odpowiedzi na pytania dotyczące statków rybackich pływających pod jego banderą i ich działalności, w tym wyczerpującego wykazu statków rybackich zarejestrowanych pod jego banderą.
- (53) W następstwie wymiany informacji w kwietniu 2021 r. Komisja wezwała Kamerun do dostarczenia szeregu dokumentów. Do chwili obecnej i pomimo licznych dalszych komunikatów Komisja nie otrzymała wszystkich dokumentów i informacji będących przedmiotem współpracy.
- (54) Zgodnie z oświadczeniami organów Kamerunu, a także dokumentami zebranymi przez Komisję, brak współpracy pogłębia brak wewnętrznej koordynacji w obrębie administracji Kamerunu, a mianowicie między organami administracji morskiej odpowiedzialnymi za rejestrację statków a organami odpowiedzialnymi za zarządzanie zasobami rybnymi i ich ochronę.

⁽¹³⁾ Statki KONYUI oraz PILOT WHALE (nr IMO 7703986).

⁽¹⁴⁾ Statek AKT, nr IMO 9923310, zarejestrowany 16 listopada 2020 r.

- (55) Po przyjęciu decyzji z dnia 17 lutego 2021 r. organy administracji morskiej Kamerunu nadal rejestrowały statki rybackie wymienione w wykazie statków NNN, mimo że wskazywały na spotkania między obiema administracjami i na przygotowywanie wspólnej decyzji w sprawie procedury rejestracji. W czerwcu 2022 r. Komisji przekazano sprawozdania z tych spotkań, ale nie samą wspólną decyzję obu administracji. W rzeczywistości wskazano, że organy Kamerunu nie przyjmą tej decyzji ⁽¹⁵⁾.
- (56) Ponadto, jak podkreślono w motywie 31 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., podczas oceny tego, czy Kamerun przestrzegał swoich zobowiązań jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu, Komisja przeanalizowała również, czy Kamerun współpracował z innymi państwami i właściwymi RFMO w odniesieniu do statków pływających pod jego banderą i wymienionych w wykazach statków NNN prowadzonych przez te organizacje.
- (57) W związku z korespondencją Komisji Kamerun skontaktował się z organami Bangladeszu w sprawie statusu rejestracji statków rybackich SEA VIEW i SEA WIND. Organy Kamerunu wspomniały również, że skontaktowały się z organami Pakistanu w związku ze statkiem pływającym pod banderą Kamerunu.
- (58) Mimo że Komisja zapewniła Kamerunowi niezbędne kontakty, nie otrzymała jednak żadnego dowodu wskazującego na to, że organy Kamerunu skontaktowały się z sekretariatem IOTC w celu poinformowania ich o wykreśleniu z rejestru krajowego trzech statków wymienionych w wykazie statków NNN ⁽¹⁶⁾. W związku z tym statki te nadal figurują jako pływające pod banderą Kamerunu w wykazach statków NNN kilku RFMO ⁽¹⁷⁾.
- (59) Kamerun nie odpowiedział na wnioski o wzajemną pomoc przesłane przez jedno państwo członkowskie w 2020 r. na podstawie art. 51 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, jak opisano w motywie 31 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., ani na wnioski innego państwa członkowskiego z 2021 r. dotyczące informacji o statkach rybackich podnoszących jego banderę pomimo wezwania Komisji.
- (60) Komisja zauważa zatem, że od czasu decyzji z dnia 17 lutego 2021 r. nie poczyniono w tym zakresie żadnych postępów.
- (61) Sytuacja opisana w motywach 52–60 wskazuje, że Kamerun nie współpracował i nie koordynował działań z innymi państwami, w których prowadziły działalność statki rybackie pływające pod banderą Kamerunu, w tym przez korzystanie z portów państw trzecich, w celu zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania, jak określono w pkt 28 MPD-NNN. Ponadto, jak ustalono w pkt 31 MPD-NNN, Kamerun, jako państwo bandery, powinien rozważyć zawarcie umów lub porozumień z innymi państwami i współpracować z nimi na inne sposoby w zakresie egzekwowania obowiązujących przepisów i środków zarządzania lub przepisów przyjętych na szczeblu krajowym, regionalnym lub międzynarodowym, w szczególności z państwami, w których prowadzą działalność jego statki. Komisji nie poinformowano o istnieniu takich umów, mimo że kilka statków rybackich pływających pod banderą Kamerunu prowadzi działalność na wodach podlegających jurysdykcji państw trzecich i korzysta z portów państw trzecich.
- (62) Jak wyjaśniono w motywach 33–39 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., Komisja przeanalizowała również, czy Kamerun wdrożył odpowiednie środki egzekwowania prawa w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, a także czy zastosowano wystarczająco surowe sankcje w celu pozbawienia sprawców korzyści uzyskanych w wyniku połowów NNN.
- (63) Dostępne dowody potwierdzają, że Kamerun nie wypełnił obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do procedury rejestracji i kontroli statków pływających pod jego banderą.

⁽¹⁵⁾ Zamiast tego postanowiono zaangażować organy ds. rybołówstwa w centrum monitorowania zgodnie z projektem dekretu, który to dekret zawiera przepisy dotyczące procedury rejestracji statków.

⁽¹⁶⁾ Statki SEA WIND, SEA VIEW i PROGRESO, które w pierwszej kolejności wymieniono w wykazie IOTC.

⁽¹⁷⁾ Wykazy RFMO: CCSBT, ICCAT, IOTC, NEAFC, SIOFA.

- (64) Organy Kamerunu wyjaśniły, że rozpoczęły proces wyrejestrowywania z rejestru krajowego wszystkich statków rybackich biorących udział w połowach NNN w w.s.e. państw nadbrzeżnych lub podejrzewanych o taki udział. Według informacji zebranych przez Komisję dwa statki rybackie, które państwo nadbrzeżne ukarało za prowadzenie połowów NNN ⁽¹⁸⁾, nadal pływają pod banderą Kamerunu ⁽¹⁹⁾. Co więcej, po przyjęciu decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., według informacji zebranych przez Komisję, organy Kamerunu przyznały swoją przynależność państwową co najmniej jednemu statkowi wymienionemu w wykazie statków NNN (statkowi FREEDOM 7), mimo że statek ten ujęto w wykazach statków NNN kilku RFMO ⁽²⁰⁾.
- (65) Ponadto organy Kamerunu poinformowały Komisję, że statki, które złapano na prowadzeniu połowów NNN na wodach podlegających jurysdykcji Kamerunu, ukarano finansowo i administracyjnie zgodnie z obowiązującymi przepisami. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez organy Kamerunu w czerwcu 2022 r. kary zastosowano jednak w 2017 r. w odniesieniu do połowów NNN prowadzonych przez trzy statki pływające pod banderą państw trzecich, a nie w odniesieniu do ostatnich przypadków wymienionych w motywie 46 niniejszej decyzji.
- (66) Zgodnie z informacjami zebranymi przez Komisję i informacjami uzyskanymi z otwartych baz danych statki rybackie pływające pod banderą Kamerunu nadal prowadziły działalność na wodach niepodlegających jurysdykcji Kamerunu po przyjęciu decyzji z dnia 17 lutego 2021 r. Chociaż Kamerun oświadczył, że ustawa nr 94/01 nie wyklucza możliwości prowadzenia przez jego statki rybackie działalności na wodach podlegających jurysdykcji państw trzecich ⁽²¹⁾, Komisji nie poinformowano o żadnych środkach wdrożonych przez organy Kamerunu w celu zapewnienia skutecznej kontroli nad tymi statkami, z wyjątkiem projektu dekretu ustanawiającego centrum monitorowania statków rybackich pływających pod banderą Kamerunu. Nie jest jednak jasne, czy i w jaki sposób przedmiotowe organy mogłyby w przyszłości skutecznie kontrolować statki rybackie jedynie dzięki zastosowaniu technologii AIS ⁽²²⁾. Ponadto Kamerun nadal przyznawał swoją banderę statkom rybackim działającym poza wodami podlegającymi jego jurysdykcji.
- (67) Ponadto w 2021 r. na wodach poza jurysdykcją Kamerunu nadal prowadził działalność statek rybacki pod banderą Kamerunu, będąc jednocześnie wyrejestrowanym z rejestru krajowego i nie posiadając ważnego świadectwa rejestracji od maja 2019 r. Brak wypełnienia przez Kamerun obowiązku kontroli swoich statków umożliwił temu statkowi rybackiemu dalsze prowadzenie działalności pod banderą Kamerunu ⁽²³⁾.
- (68) Komisja zauważa zatem, że Kamerun nie naprawił sytuacji braków w monitorowaniu swojej floty rybackiej i w związku z tym nie wypełnił art. 94 ust. 2 lit. b) UNCLOS, który stanowi, że państwo bandery poddaje swojej jurysdykcji, zgodnie ze swoim prawem krajowym, każdy statek pływający pod jego banderą oraz jego kapitana, oficerów i załogę.
- (69) Ponadto, jak podkreślono w motywie 34 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., nie jest to również zgodne z pkt 31, 32 i 33 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery, które wymagają, aby państwa bandery wdrożyły system kontroli statków pływających pod ich banderą oraz wprowadziły środki egzekwowania prawa umożliwiające, między innymi, wykrywanie naruszeń obowiązujących przepisów ustawowych i wykonawczych oraz międzynarodowych środków ochrony i zarządzania, a także stosowanie odpowiednich sankcji i środków wobec sprawców naruszeń. Sankcje i środki muszą być wystarczająco surowe, aby gwarantować przestrzeganie przepisów i zniechęcać do naruszania przepisów, gdziekolwiek do tego dochodzi; powinny również pozbawiać sprawców korzyści wynikających z ich nielegalnej działalności połowowej.
- (70) Organy Kamerunu potwierdziły wyrejestrowanie trzech statków wymienionych w wykazie statków NNN wspomnianych w motywie 34 z rejestru krajowego za „nielegalne połowy” ⁽²⁴⁾. Organy Kamerunu nie wspomniały jednak o innych karach wobec tych statków i ich operatorów poza wykreśleniem z powyższego rejestru. Jak podkreślono

⁽¹⁸⁾ Zob. motyw 46.

⁽¹⁹⁾ Według informacji zebranych przez Komisję w otwartej bazie danych, a ponadto żadnego ze statków nie ujęto w wykazie wyrejestrowanych statków dostarczonym w czerwcu 2022 r. przez organy Kamerunu.

⁽²⁰⁾ Zob. motyw 35.

⁽²¹⁾ Zob. motyw 40.

⁽²²⁾ Zob. motyw 44.

⁽²³⁾ Zob. motyw 45.

⁽²⁴⁾ Statek UTHAIWAN (poprzednia nazwa WISDOM SEA REEFER, nr IMO 7637527) został zezłomowany.

w motywie 37 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., wyrejestrowanie statków rybackich przez państwo bandery nie jest wystarczającym środkiem, ponieważ środek taki nie dotyczy połowów NNN ani nie gwarantuje stosowania odstraszających sankcji lub środków przeciwko prowadzonym połowom NNN.

- (71) Co więcej, jak wskazano w motywie 46, w 2021 r. państwo trzecie ukarało dwa statki rybackie pływające pod banderą Kamerunu za połowy NNN. Komisji nie poinformowano o żadnych karach zastosowanych przez Kamerun w odniesieniu do tych statków rybackich i ich operatorów. Organy Kamerunu wskazały jedynie, że jeden z tych statków wyrejestrowano z rejestru krajowego, nie przedstawiając dowodów na to wyrejestrowanie ani na uregulowanie kar nałożonych przez państwo trzecie zgodnie z pkt 24 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery.
- (72) Jak już wskazano w motywie 38 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., nie jest to zgodne z zaleceniami mającymi na celu wprowadzanie środków egzekwowania prawa w stosunku do połowów NNN i dostatecznie surowe karanie sprawców, aby skutecznie zapobiegać połowom NNN, powstrzymać je i eliminować oraz aby pozbawić sprawców korzyści płynących z takich połowów, jak określono w pkt 21 MPD-NNN, art. 8 ust. 2 pkt 7 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa FAO oraz pkt 31–33, 35 i 38 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery.
- (73) Zgodnie z art. 31 ust. 5 lit. c) rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeanalizowała zakres i wagę przypadków połowów NNN.
- (74) Komisja uwzględniła powtarzające się uchybienia ze strony organów Kamerunu i jego statków rybackich, które doprowadziły do przyjęcia decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., po przyjęciu tej decyzji.
- (75) Po przyjęciu decyzji z dnia 17 lutego 2021 r. organy Kamerunu zarejestrowały kolejny statek wymieniony w wykazie statków NNN i nadal powiększały swoją dalekomorską flotę rybacką, mimo że nie dysponowały środkami niezbędnymi do kontrolowania działalności takich statków.
- (76) Po przyjęciu decyzji z dnia 17 lutego 2021 r. wspomniane organy nie skontaktowały się z odpowiednimi państwami i RFMO w celu podjęcia współpracy i przekazania dalszych informacji na temat statków rybackich pływających pod banderą Kamerunu.
- (77) Jak podkreślono w motywach 51–53 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., poziomu rozwoju Kamerunu nie można uznać za czynnik osłabiający zdolność właściwych organów do współpracy z innymi państwami i do prowadzenia działań w zakresie egzekwowania prawa. Ocena poszczególnych ograniczeń wynikających z poziomu rozwoju Kamerunu została opisana szczegółowo w motywach 86–90 niniejszej decyzji.
- (78) Biorąc pod uwagę motywy 30–42 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r. oraz rozwój sytuacji po 17 lutego 2021 r., Komisja stwierdza, zgodnie z art. 31 ust. 3 i 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Kamerun nie wypełnia obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do współpracy i środków egzekwowania prawa.

3.3. Niewdrożenie przepisów międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (79) Jak opisano w motywach 45–49 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., zgodnie z art. 31 ust. 6 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeprowadziła analizę dokumentów ratyfikacyjnych lub dotyczących przystąpienia Kamerunu do odpowiednich międzynarodowych instrumentów w dziedzinie rybołówstwa oraz statusu Kamerunu jako umawiającej się strony regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem lub jego zgody na stosowanie przyjętych przez te organizacje środków ochrony i zarządzania.
- (80) Jak wskazano w motywach 45 i 47 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., Kamerun nie ratyfikował międzynarodowych instrumentów prawnych związanych z zarządzaniem rybołówstwem, z wyjątkiem UNCLOS, ani nie jest umawiającą się stroną ani współpracującym podmiotem niebędącym umawiającą się stroną żadnej RFMO.

- (81) Organy Kamerunu wskazały, że ustanowiono grupę roboczą w związku z ratyfikacją porozumienia kapsztadzkiego z 2012 r. odnoszącego się do bezpieczeństwa statków rybackich ⁽²⁵⁾. Nie poinformowano Komisji o żadnych podobnych działaniach w odniesieniu do innych umów. Organy Kamerunu przyznały jednak, że powinny uzyskać dostęp do niektórych odpowiednich umów międzynarodowych w sprawie rybołówstwa.
- (82) Jak podkreślono w motywie 46 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., nie jest to zgodne z obowiązkiem współpracy i obowiązkiem wprowadzania lub współpracy w zakresie wprowadzania środków niezbędnych do ochrony żywych zasobów morza na pełnym morzu, jak określono w art. 117 i 118 UNCLOS. Ten brak współpracy jest również sprzeczny z zaleceniami zawartymi w pkt 11 MPD-NNN, w którym zachęca się państwa, aby w trybie priorytetowym ratyfikowały lub przyjęły porozumienie ONZ o zasobach rybnych z 1995 r. oraz Porozumienie o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu bądź do tych porozumień przystąpiły. Nie jest to również zgodne z pkt 14 MPD-NNN, który stanowi, że państwa powinny w pełni i skutecznie stosować Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa FAO i związane z nim międzynarodowe plany działania.
- (83) Zgodnie z art. 31 ust. 6 lit. c) rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeanalizowała, czy Kamerun mógł uczestniczyć w jakichkolwiek działaniach lub zaniechaniach, które mogły zmniejszyć skuteczność obowiązujących przepisów ustawowych i wykonawczych lub międzynarodowych środków ochrony i zarządzania.
- (84) Jak wskazano w motywie 49 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., rejestrując w rejestrze krajowym Kamerunu statki rybackie figurujące w wykazach statków NNN prowadzonych przez RFMO i w związku z tym przyznając im prawo do pływania pod jego banderą, organy Kamerunu zmniejszyły skuteczność środków ochrony i zarządzania przyjętych przez RFMO, co nie jest zgodne z pkt 35 dobrowolnych wytycznych FAO w sprawie funkcjonowania państwa bandery oraz pkt 38 i 39 MPD-NNN. Jak opisano w motywie 36 niniejszej decyzji, tę politykę rejestracji kontynuowano po przyjęciu decyzji z dnia 17 lutego 2021 r.
- (85) Biorąc pod uwagę motywy 45–49 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r. oraz wspomniany powyżej dalszy rozwój sytuacji, Komisja uważa, zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Kamerun nie wypełnił obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych zasad i regulacji, a także środków ochrony i zarządzania.

3.4. Szczególne ograniczenia krajów rozwijających się (art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (86) Przypomina się, że według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ (UNHDI) w 2019 r. Kamerun uznano za państwo o średnim stopniu rozwoju społecznego, zajmujące 153. miejsce wśród 189 państw ⁽²⁶⁾.
- (87) Jak określono w motywie 52 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r., nie można było znaleźć bezpośredniego dowodu na to, że niewypełnienie przez Kamerun obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jest wynikiem ograniczeń w zakresie rozwoju.
- (88) Pomimo szczególnych ograniczeń możliwości, które mogą występować w odniesieniu do monitorowania i kontroli jego floty oraz nadzoru nad nią, szczególne ograniczenia Kamerunu związane z jego poziomem rozwoju nie uzasadniają braków opisanych w poprzednich częściach. W szczególności charakteru stwierdzonych w Kamerunie uchybień, takich jak brak szczegółowych przepisów w krajowych ramach prawnych dotyczących zarządzania jego flotą rybacką oraz zwalczania, powstrzymywania i eliminowania połowów NNN, brak procedur zapewniających właściwą weryfikację rejestracji statków rybackich pod jego banderą oraz brak współpracy z Komisją, RFMO lub organami administracji innych państw, nie można skorelować z poziomem rozwoju Kamerunu i jego szczególnymi ograniczeniami. Organy Kamerunu nie przedstawiły żadnych dowodów wskazujących, że stwierdzone uchybienia wynikają z braku zdolności i infrastruktury.
- (89) Ponadto organy Kamerunu otrzymały od Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) wsparcie na rzecz wzmocnienia krajowych działań w zakresie zwalczania połowów NNN ⁽²⁷⁾.

⁽²⁵⁾ Zob. motyw 29.

⁽²⁶⁾ Informacja pochodzi ze strony internetowej <https://hdr.undp.org/en/countries/profiles/CMR>.

⁽²⁷⁾ <https://www.fao.org/iuu-fishing/capacity-development/en/>

- (90) Biorąc pod uwagę motywy 51, 52 i 53 decyzji z dnia 17 lutego 2021 r. oraz rozwój sytuacji po tej dacie, Komisja, zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, uważa, że poziom rozwoju Kamerunu nie ma negatywnego wpływu na ogólne wyniki jego działalności jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu w odniesieniu do rybołówstwa i w związku z tym nie może całkowicie usprawiedliwiać ani w inny sposób uzasadniać niepodjęcia przez niego wystarczających działań służących zapobieganiu połowom NNN, ich powstrzymaniu i eliminowaniu.

4. KONKLUZJE W SPRAWIE UZNANIA PAŃSTWA TRZECIEGO ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE

- (91) Mając na uwadze konkluzje dotyczące niewypełnienia przez Kamerun obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu oraz obowiązku podjęcia działań służących zapobieganiu połowom NNN oraz ich powstrzymaniu i eliminowaniu, państwo to należy wskazać, zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, jako niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (92) Mając na uwadze art. 18 ust. 1 lit. g) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, właściwe organy państw członkowskich mają obowiązek zakazać przywozu produktów rybołówstwa do Unii bez konieczności żądania przedstawienia dodatkowych dowodów ani zwrócenia się z wnioskiem o pomoc do państw bandery, jeżeli stwierdzą, że świadectwo połowowe zostało zatwierdzone przez organy państwa bandery uznanego za państwo niewspółpracujące zgodnie z art. 31 tego rozporządzenia.
- (93) Należy stwierdzić, że wskazanie Kamerunu jako państwa, które Komisja uznaje za niewspółpracujące, nie wyklucza podjęcia potencjalnych dalszych kroków przez Radę do celów ustanowienia wykazu państw niewspółpracujących.

5. PROCEDURA KOMITETOWA

- (94) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wskazuje się Kamerun jako państwo trzecie, które Komisja uznaje za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 stycznia 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
